

Hnutí Pro život ČR

3 / 2007

Informační oběžník občanského sdružení Hnutí Pro život ČR

květen 2007

Pochod pro život 2007

Mnoho set lidí přišlo v sobotu 24. března na pražské Staroměstské náměstí vyjádřit nesouhlas s umělými potraty. V předvečer památky nenarozených dětí si připomněli, že v ČR za 50 let platnosti potratového zákona byly umělým potratem usmrceny přes tři miliony nenarozených dětí. V současnosti takto umírá každým dnem 70 dětí.

Nad hlavami přítomných se vznášely barevné balonky s nápisy: 50 let stačilo. Transparenty připomínaly, že člověk se může zbavit dítěte, ale ne výčitek

svědomí. Mezi přítomnými převládali mladí lidé, přišly celé rodiny i s kočárky a početným doprovodem dětí.

„Existence tak zvráceného zla, jakým je usmrcování nevinných dětí v lůně matek po dobu 50 let, znamená jeho hluboké zakořenění v celé společnosti. Změna je naléhavě potřeba,“ řekla shromážděným viceprezidentka HPŽ ČR Zdeňka Rybová. Dodala, že nejde jen o hlasité vyslovení ne potratům, ale také o pomoc společnosti, aby potraty vůbec nemusely být.

Podle Aktuálně.cz

Foto: Mgr. Anton Frič

Umělé potraty v Británii v ohrožení

Velká Británie se obává potratové krize, protože mnoho lékařů se odmítá v této oblasti angažovat. Největší podíl na vysokém počtu „odpíračů pro svědomí“ má etické a náboženské přesvědčení a znechucení umělé potraty provádět. Lékaři již nezískávají tak širokou klinickou praxi jako dříve, rozhodují se pro přitažlivější specializace a potraty, které dříve

představovaly součást pracovní náplně, nechávají stranou. Dnes mohou lékaři říci „ne, díky“, a jejich počet stoupá.

V kuloárech jsou dnes slyšet i názory typu: Proč máme své schopnosti investovat do uklízení něčí špíny? Nikdo vám nestiskne ruku, nepoklepe po ramenu; každý to chce mít jen rychle za sebou a co nejvíc zapomenout. A těžko se budete na večírku chlubit, že jste dobrý potratář.

Podle The Independent

Čekáte-li nečekaně dítě

tel.: 800 108 000

<http://prolife.cz>
Informační stránky
Hnutí Pro život ČR

<http://svobodavolby.cz>
projekt zaměřený na
osvětu dospívajících

<http://linkapomoci.cz>
celorepubliková poradna
pro ženy v tísni

<http://zakony.prolife.cz>
monitoring činnosti
Poslanecké sněmovny

Milí přátelé,

téma tohoto i příštího zpravodaje je smutné 50-ti leté výročí od legalizace umělých potratů u nás. Texty ukazují, že legalizace potratů je de facto náboženským problémem. Socialisté a jejich utopická věrouka jako jedna regulérní náboženská skupina stojí proti konzervativcům s realistickou křesťansko-řeckou antropologií, na níž zatím stále stojí Evropa. I když je nutné lidem ukazovat dobro a zlo v přirozené rovině, aby mohli následovat rozum, není pro obnovu společnosti možné ignorovat náboženskou rovinu a považovat nadále socialismus (s jeho nechtěným dítětem — komunismem) a kulturní liberalismus za nábožensky neutrální postoje.

Přestože se Hnutí Pro život ČR zaměřuje na informace v přirozené rovině, je výše uvedené mimo jiné důvodem, proč jsme se rozhodli podpořit projekt *Kruciáta*, o níž vám také v tomto čísle přinášíme informace.

PO UZÁVĚRCE

Setkání a debata s Jiřím Karasem na téma „kultura života“ proběhne na faře ve Strakoncích 23. května v 17 hodin.

Ve spolupráci s Občanským institutem proběhne přednáška a diskuse s Astrid Wenigerovou-Noga, dlouholetou prolife aktivistkou, o situaci v Kanadě v čítárně OI v Emauzech v Praze 20. května v 15 hodin.

3 190 589 dětí

usmrcených před narozením za 50 let existence zákona o umělých potratech v naší zemi

Odpor proti návrhu zákona liberalizujícího interrupce

V Brazílii, nejlidnatější zemi latinské Ameriky, se chystá návrh zákona, který by měl liberalizovat interrupce až do 9 měsíce těhotenství. Návrh zákona, o němž diskutuje brazilský parlament, vzbudil ve veřejnosti velký odpor. Podle průzkumu veřejného mínění je více než 97 % obyvatelstva proti interrupcím. V Sao Paulu se konala manifestace na podporu obrany počatého lidského života, které se zúčastnilo i několik biskupů, včetně kardinála Claudia Hummese, prefekta vatikánské Kongregace pro klérus. Proti chystanému zákonu v Brazílii se stavějí rovněž nekatolické církve a jiná náboženská vyznání.

RadioVaticana.cz

Zvýší eutanázie obchod s lidskými orgány?

Přední ruský vědec a politik Sergej Kolešnikov varoval před explozí obchodu s lidskými orgány v těch zemích, které legalizují eutanázii. Sám se staví zásadně proti. Upozornil, že eutanázií můžeme nazývat jen dobrovolné rozhodnutí ukončit něčí život, a klade si otázku, nakolik je takové rozhodnutí dobrovolné. „Musíme uznat, že je nezbytné zbavit pacienta bolesti, ale dnes máme možnost snížit bolest téměř o 100 %! Proto bolest není relevantním důvodem ke zbavení jedince života.“ Je tu ještě další velmi důležitá otázka: Kdo učiní rozhodnutí a kdo vykoná zákrok? „Lékaři rozhodně ne. Bude tedy popravčí rodina?“ uvažuje akademik Kolešnikov.

Návrh senátora Valentina Petrenka povolit eutanázii byl už kritizován předsedou poslanců Ruské státní dumy Vladimírem Pechtinem. Ten řekl, že zákon o legalizaci eutanázie by odporoval prezidentskému závazku zlepšit demografickou situaci v Rusku, které jako země s jednou z nejnižších porodností čelí rostoucí krizi kvůli stárnutí a vymírání populace.

LifeSiteNews.com

„Potratová loď“ získala licenci

Nizozemská potratová loď získala navzdory masivnímu mezinárodnímu odporu od vlády povolení provádět v mezinárodních vodách potraty ženám do sedmého týdne těhotenství. Loď způsobila již v minulosti pobouření jak v Nizozemí, tak v jiných zemích. Vlády a organizace pro život ji zavrhovaly jako nástroj propagandy propotratových aktivistů. Dostala se pod masivní kritiku zejména proto, že nabízela potraty ženám, v jejichž zemi jsou ilegální.

Aktivita „Ženy na vlnách“, které plavidlo provozují, byly účinně pozastaveny za doby bývalého ministra zdravotnictví Clémense Rosse, který zakázal, aby loď vyplouvala do mezinárodních vod a dovolil její činnost pouze v okolí do 25 km od Amsterdamské Slotervaarské nemocnice. Jeho rozhodnutí bylo loni změněno Státním zastupitelstvem, podle něhož omezení aktivit potratové lodi nebylo adekvátně odůvodněno. Vládnoucí koaliční strany prohlásily, že jim nezbyvá nic jiného, než umožnit lodi vyplout do mezinárodních vod.

Avšak „Ženy na vlnách“ jsou i tak nespokojeny. Nevyhovují jim licenční podmínky, které jim vplutí do mezinárodních vod povolují, a také limit zákazu provádět potraty pouze do sedmého týdne těhotenství. Žádají totiž povolení vykonávat interrupce po celý první trimestr těhotenství. Loď by měla plout do zemí, kde jsou potraty nelegální: do Irska, Polska a na Maltu.

LifeSiteNews.com

Mexico City prosadilo návrh zákona o potratech

Zákonodárci Mexico City odsouhlasili kontroverzní návrh zákona pro hlavní město země. Učinili tak navzdory masivnímu odporu ze strany katolické církve. Zákon musí ještě podepsat primátor města, který však návrh podporuje. Nová legislativní úprava nařizuje městským nemocnicím provádět potraty na požádání

během prvního trimestru těhotenství a otevírá cestu k založení privátních potratových klinik. Před podstoupením interrupce u dívek mladších 18 let požaduje zákon svolení rodičů. Odpůrci návrhu soudí, že porušuje ústavní ochranu práva na život. Skupiny pro život se proto odvolávají k Nejvyššímu soudu Mexika.

Katoličtí představitelé se postavili proti schválení zákona velice ostře. Kardinál Norberto Rivera vedl městem průvod více než tisíce demonstrantů proti potratovému návrhu. Mexičtí biskupové varovali křesťanské politiky před exkomunikací. Jejich stanovisko podpořil i papež.

Očekává se, že zákonné povolení potratů v Mexico City bude mít dopad i v sousedních latinskoamerických zemích. Na mnohé z nich vyvíjejí nátlak mezinárodní i místní propotratové skupiny propotratové.

LifeSiteNews.com

Polský zákaz potratů neprošel

Polský parlament neschválil ústavní dodatek, který by plně chránil člověka od jeho početí. I když přes 60 % poslanců hlasovalo pro „pro-life“ návrhy, pro jejich schválení chybělo 27 hlasů.

Autoři návrhů si přejí skutečně demokratické Polsko, kde jsou respektována základní lidská práva. Současný zákon je eugenický, protože rozděluje lidi na ty, kteří si zaslouží se narodit, a na ty, kteří si to nezaslouží. Všichni lidé si zaslouží lidská práva — i postižení.

Dokonce i feministka Inga Kaluzynska nechce žít v zemi, kde je možné zabít dítě před narozením jenom proto, že má Downův syndrom. Postižení lidé si zaslouží respekt. Potrat nikdy nic neléčí. Ženám se zdravotními a jinými problémy v těhotenství má být nabídnuta pomoc a ne ublížení či trauma z potratu.

Podle průzkumů přes 52 % Poláků podporovalo navrhovanou změnu ústavy, zatímco pouhých 15 % bylo zcela proti.

LifeSiteNews.com

Situace, kterou dnes prožíváme a která je obecně označována jako kultura smrti, je ovocem více jak dvousetletého vývoje. U kořenů dnešní kultury smrti stojí *materialismus*.

Tato rozporuplná filosofie není zdaleka mrtvá, jak by se mohlo zdát. Naopak se z teorie proměnila v každodenní životní model. Materialismus je zjednodušeně řečeno pohled na svět, který popírá vše kromě hmoty, a zvláště v případě člověka má dalekosáhlé důsledky. Tím, že popírá existenci čehokoli jiného, než je tělo, stává se pro člověka nutně vrcholným dobrem pouhé uspokojení smyslů (požitek) a naopak bolest a utrpení jediným zlem. Tradičně se tomuto sobectví říká *hedonismus*. Obdobou tohoto postoje je *utilitarismus* — jediné, co rozhoduje, je užitečnost.

Materialismus jako princip sobectví a utopie

Materialismus plodí dva utilitarismy — individuální a sociální. Tomu prvnímu se standardně říká (individuální) *liberalismus*, který sobecky hledá jen vlastní prospěch bez ohledu na druhé. Je to velmi pohodlná cesta životem, kde právo silnějšího a zákon džungle řídí životy rádooby rozumných bytostí. Ideálem je bezbolestný život v rozkoši a proto ty silnější tak láká a ty slabší tak bolí.

Těm, kteří si uvědomují, že zákon džungle a sobectví povýšené na mravnost nutně dlouhodobě ničí vztahy a tím i společnost a zároveň si uvědomují pomíjivost a smrtelnost lidského života, nabízí materialismus druhé, zdánlivě „mravnější“ východisko — *utilitarismus sociální* neboli *socialismus*.

Socialismus jako zdroj krvavé utopie

Socialismus má za cíl vybudovat dokonalou společnost. Nebere přitom

ohled na hodnotu jedince a rád ho obětuje na oltář „společnosti“ (třídní, národní, ...). V zájmu budování dokonalého světa je možné obětovat naprosto vše. Utopii a hrůzy komunismu jsme sice neměli v takové míře jako v Kambodži nebo na Ukrajině (úmyslné hladomory), ale i u nás bylo každému jasné, že jedinec sám o sobě neznamená nic.

Socialismus je nesmírně lákavé učení pro elitu budující novou společnost. Socialisté ji totiž nemusí jenom řídit, ale podléhají iluzi, že mohou stvořit společnost novou — dokonalý ráj na zemi. Protože lidé ale nejsou dokonalí, je nutné je často k naplánovanému dobru donutit a to zpravidla násilím. To se však lidem většinou nelíbí. Proto oblíbeným lákadlem socialistů k získání moci je už od dob francouzské revoluce heslo rovnost. Ta je realizovaná tak, že bohatším je ukradeno to, čeho mají více. Část ukradeného je pak rozhozena mezi voliče. Samotný socialismus však nemá potřebnou sílu v demokratické společnosti prosazovat očividná mravní zla útočící na lidskou přirozenost, dokud se nespojí s liberálním slovníkem a tím se nezalíbí změkčilému davu.

Liberalismus a jeho sobectví

Liberalismus je však mnohem zajímavější. Orientuje se na jedince a jeho rozkoše, slibuje více než jen rovnost. Těm schopnějším slibuje nezávislost a moc. Tím, že vidí jenom izolovaného jedince, nutně buduje v duchu socialismu zcela nerovnou vazbu jedince na všemocný stát. Narozdíl od socialismu ho ale nechává na státu nezávislým, dokud je produktivní.

Liberalismus volá po bezbřehé svobodě či individuálních právech a zároveň jedince váže přímo na

stát, neboť nerespektuje přirozené sociální vazby (rodinu). Svoboda se tak postupně stává právem a jistou službou státu a nutně kooperuje se socialistickým pojetím státu. Přesto však liberalismus si svou orientací na jedince zachoval jistý pud sebezáchovy a proto zpravidla sám o sobě neprosazuje kulturu a zákony, které by jedince plánovaně ničili.

Smrtící objetí

Kultura smrti se stává realitou v okamžiku, kdy se socialisté ujímají moci a obejmou se s liberály. Pro liberalismus to znamená smrt, neboť nemá prostředky, jak se socialistům postavit. Jak vypadá ono smrtelné objetí? Jednoduše v přijetí liberálního slovníku pro prosazení socialistických iluzí o budování dokonalé společnosti. Lépe je tento princip zřetelný na následujících příkladech.

Umělé potraty

V případě umělých potratů by například nikdy přímo neprošlo v demokratických zemích to, co prošlo v socialistických režimech: rasová a eugenická politika německé Třetí říše, čínské protipopulační opatření, přinucení žen odejít z domovů do továren a odkládání dětí do státních ústavů nebo naopak rumunská pro-populační opatření. Pokud se ale socialistické potřeby zdůvodní liberálním slovníkem, jsou dveře otevřeny dokořán a lidé sami jásají a tleskají. Koho

Materialismu nevádí ani takové rozpory, že například stále adorovaná „svoboda“ nemůže pro materialistu existovat, neboť hmota narozdíl od nás žádnou svobodu nemá.

zajímá, že žena nikdy nejde na potrat ze svobodné vůle — dobrovolně a ráda, ale vždy je přinucena okolím, okolnostmi nebo strachem. Mluvíme-li ale o svobodě volby nebo právu na vlastní tělo, je situace zcela jiná. Dokonce můžeme zabít počaté dítě deklarovat jako základní lidské právo.

Registrované partnerství

Podobně se situace vyvíjela v problematice homosexuálních svazků. Kdyby socialisté mluvili pouze o tom, že rodina je přežitek nebo lidé jsou vlastně rovnostářské bezpohlavní výkonné jednotky, nikoho by ani nenapadlo legalizovat registrované partnerství. V okamžiku, kdy začneme mluvit o lidské jedinečnosti, toleranci k odlišnostem a právu na štěstí, situace vypadá úplně jinak. My si jen můžeme ukroutit hlavu nad tím, že si podají ruce komunisté, socialisté i liberálové. Tento model však na poslední chvíli nevyšel. Díky Václavu Klausovi se vzpamatovala konzervativní část ODS a přesvědčila své kolegy, aby zákon zablokovali. Aby ale nikdo nezůstal na pochybách, nastoupila u ČSSD tvrdá linie a kdo by z poslanců pro zákon ruku nezvedl, byl vyhozen. ČSSD měla většinu, zákon byl podán znovu a demokracie nedemokracie — zákon prošel.

Eutanázie

Posledním příkladem je aktuální problém eutanázie. Pokud budou socialisté mluvit o tom, že staří a nemocní lidé jsou zátěží pro stát, málokdo je podpoří. Lidé totiž mají stále zbytky mravnosti a pochopí, že právě oni by se mohli také ocitnout na černé listině zbytečných a skončit jednou fenolovou injekcí jako za nacionálního socialismu. Proto se s takovou vervou dnes socialisté bijí v prsa a mluví o důstojném umírání, právu na odchod, právu mít vše pod kontrolou a povinnosti státu tuto službu poskytovat. Slušní liberálové pak marně hledají, čím by se bránili. Stojí totiž se socialisty na stejném materialistickém základě a tak jim nezbyvá, než se chvíli kroutit a pak pro tuto novou „svobodu

nechat se zabít“ ruku zvednout.

Nebezpečná dělba práce

Socialisté vždy tlačí ideologický směr a liberálové mu bezzubě asistují, neboť jsou vůči jazykové indoktrinaci bezbranní. Tímto koktejlem vzniká smrtící stav, kdy je zlo protlačeno a kultura smrti postupuje — oba směry totiž mají zdroj v jednom (materialismu) a oba nakonec končí v praxi ve stejné závislosti jedince na všemocném státu.

Materialismus a lidská důstojnost

Materialismus činí své zastánce ještě jedním způsobem zcela bezbrannými k prosazovaným zlům. Jeho pohled na člověka totiž neodpovídá tradičnímu bezrozpornému křesťanskému pohledu. Ten každému bez ohledu na jeho fyzické dispozice dává stejnou a nedělitelnou lidskou důstojnost odvozenou od nedělitelné podstaty osoby — lidské duše. Materialismus ale nutně vede k posuzování člověka výhradně podle jeho tělesných schopností. Nutně tak ústí do praktického rasismu a eugenického šlechtění, jak jsme tomu byli svědky v Německu a dnes a denně na pracovištích asistované reprodukce u nás i po celém světě. Materialismus dává nutně menší hodnotu lidem méně rozvinutým (před narozením), postiženým, nemocným a starým. Když pak materialista, lhostejno zda pod vlajkou liberála či socialisty, mluví o „kvalitě života“, měly by se mít tyto skupiny lidí na pozoru. Proto je dnes tak snadné uznávat umělé potraty nebo pokusy na embryích — vždyť to ještě není úplný člověk. Zcela logicky se pak ale dostáváme do očividných rozporů, když bychom například v duchu marxismu museli tvrdit, že zabití silného dospělého člověka je větším zlem než zabití bezbranného nevinného dítěte.

Krátkodobé řešení

Dnes sklízíme ovoce pěstované dvě stě let a těžko lze očekávat, že se proto situace ze dne na den obrátí. Je však nutné se před utopisty a sobci začít

bránit, jinak skončíme spolu s nimi a nahradí nás civilizace jiná. Z krátkodobého hlediska je nutné podporovat hodnotově konzervativní politiku postavenou na lidské přirozenosti respektující lidský rozum. Konzervativní politika však zahrnuje zároveň i poměrně liberální přístup v ekonomice kladoucí důraz na odpovědnost a omezení vlivu státu ve prospěch přirozených vazeb. Proto lze poměrně jednoduše říci, že hlas socialistům, komunistům a zeleným je hlasem pro kulturu smrti. Oproti tomu situace u ODS a KDU-ČSL není přehledná. V obou subjektech je více či méně kulturních liberálů, kteří staví na praktickém materialismu a kulturu země ničí. Oproti tomu jsou v obou stranách konzervativci, i když třeba značně liberální v ekonomice. Je tedy nutné nejen volit strany, ale mít alespoň rámcovou představu o tom, kdo vyznává jaké hodnoty, neboť tento kulturní boj jde dnes napříč politickými stranami.

Především však je třeba se co nejlépe angažovat v nepolitických, hodnotově orientovaných iniciativách a organizacích, které prosazují kulturu života. Postoj pro život, který zastává například republikánská strana v USA, nespadol z nebe. Vznikl postupně pod tlakem široké základny menších nebo větších skupin, které prosazují ochranu lidského života od početí. Poprvé se úspěšně projevil v kampani Ronalda Reagana: a dnes už je pravidlem, že kdo chce kandidovat za republikány, musí vykázat nejméně dvě úspěšně zorganizovaná shromáždění pro život.

Opravdové řešení

Z dlouhodobého pohledu je však nutné bojovat s kořenem zla — materialismem. Jediná možnost jak to dělat je prostřednictvím rehabilitace rozumu a obnovy křesťanského realismu oproti materialistickým snům. Misie a obnova křesťanství je úkolem církve a věřících. V moci nás všech je ale odvaha naslouchat rozumu a znovuobjevení tradiční filosofie vedoucí k pravdě.

Mgr. Radim Ucháč

„Kontrola porodnosti“ a její historické kořeny

Revolucionářské základy

U počátků hnutí za kontrolu porodnosti nestála — navzdory populárním tvrzením — snaha ulehčit život přepracovaným matkám mnoha dětí, ale spíše požadavek sexuální revoluce, jehož kontextem bylo revolucionářské, radikální prostředí amerického politického života na přelomu 19. a 20. století, zejména jeho komunistický proud.

Margaret Sangerová, zakladatelka Ligy za kontrolu porodnosti (dnes Mezinárodní federace za plánované rodičovství, IPPF), o sobě tvrdila, že působila jako diplomovaná sestra a popularizátoři jejích názorů ji představují jako porodní asistentku sloužící v dělnickém prostředí. Její kariéra ve zdravotnictví však byla krátká a omezená na postavení sanitářky. Za to se však, jako vdaná a hmotně zajištěná žena, nadšeně zapojila do dění v Socialistické straně vedené Eugenem Debsem a později se sblížila s anarchistkou Emmou Goldmanovou, přítelkyní Johna Reeda a nadšenou podporovatelkou bolševické revoluce, resp. její aktivní účastníci. Po rozčarování a odchodu ze SSSR se Goldmanová přimkla k ideologii sexuální revoluce a jejím protagonistům, např. Havelocku El-

lisovi. Zatímco Goldmanová chápala nacismus jako kolaps německé kultury, Sangerovou spojila s nacismem její idea sterilizace „méněcenných osob“.

Od sexu ke kolektivismu

Byla-li totiž sexuální revoluce prvním krokem k požadavku kontroly porodnosti, byly další kroky zaměřeny eugenicky a rasově. Kontrola porodnosti měla podle Sangerové zabránit chudobě, nemocem, rasovému napětí a přelidnění. A právě tyto teorie učinily hnutí Margaret Sangerové přijatelným pro většinovou společnost v USA a inspirovaly podobné tendence v Evropě, především v přednacistickém a nacistickém Německu. Rámcovým pohledem na tuto problematiku byl tedy kolektivismus, zájem společnosti na veřejném zdraví a vyloučení všeho „chorobného“ ze společenského života.

Komunistická totální kontrola

Podobný rámec měla podpora volné lásky a s ní spojená legalizace potratů ve vznikajícím Sovětském svazu. Komunisté prosazovali a dodnes prosazují totální kontrolu státu nad člověkem a jeho přirozeným světem, především nad rodinou, která je garantem předávání tradičních hodnot z generace na generaci a tím i samostatným světem, nezávislým na státu a jeho ideologii. Potraty byly v SSSR legalizovány už v roce 1920, tedy o mnoho desetiletí dříve než ve svobodných, demokratických zemích.

Vytrvalé komunistické úsilí

Nepřekvapuje proto, že první návrh na legalizaci potratů předkládají u nás budoucí zakladatelé KSČ — poslanci Landová-Štychová, Vrbenský, Bartošek a další. Další pokus učinili titíž poslanci — již jako komunisté — v roce 1922 a požadavek legalizace potratů pak vznášejí opakovaně. Zdůvodňují jej tentokrát už spíše liberální filosofií, tedy právem jednotlivé ženy na rozhodnutí, zda těhotenství donosí nebo ne. Konečným úspěchem komunistů byla legalizace potratů, schválená v roce 1957 s účinností od roku 1958.

Dvě tváře monismu — kolektivismus a liberalismus

Vidíme tedy, že kolektivismus i individualistický liberalismus dospívají různou cestou k týmž požadavkům: není to jen legalizace potratů, ale také např. kolektivní výchova dětí, respektive oslabení práv a odpovědnosti rodiny za výchovu dětí. Je to proto, že jak kolektivismus, tak liberální individualismus jsou monismy: absolutizují jediný aspekt v pohledu na člověka.

Konzervatismus

Konzervativci naproti tomu tvrdí, že obecné dobro má pluralistickou povahu a zakládá vnitřní strukturu společnosti. Lidé jako jednotlivci jsou členy společnosti prostřednictvím spojujících článků, zprostředkujících struktur. Na prvním místě mezi nimi stojí rodina, pak obec, církev, a další formy dobrovolného sdružování, jež si lidé volí podle svého názoru a pohledu na svět. Je to tento prostor, s nímž jednotlivec přichází nejvíce do styku.

„Pochod za ženské životy“ — akce proprotrátové lobby

Totalitní likvidace společenských struktur

Totalitní státy se naproti tomu snaží přirozené společenské struktury vyloučit nebo alespoň kontrolovat; lidé pak podléhají politické ideologii, jež si činí nárok kontrolovat jejich svědomí. Tak tomu bylo v komunismu i v nacismu. Obě tyto ideologie podřizují člověka státu a jeho potřebám. Komunismus vidí člověka jen jako výrobní jednotku, jejíž osobní život se musí přizpůsobit potřebám výroby: člověk je jen bezpohlavní *homo faber*.

Přirozenost ženy, tedy člověka tělesně i duševně generativního, člověka, který je zaměřen na předávání života a vytváření jeho přirozeného světa, je totalitním ideologiím na obtíž. Žena je povinna žít jako muž, chovat se jako muž, myslet jako muž, aby byla dostatečně výkonným pracovníkem. Má-li tuto povinnost splnit, je třeba ji zbavit přirozené generativity, žensky pečujícího přístupu k lidem. Kontrola porodnosti je neúčinnějším nástrojem takového „odžensštění“ ženy.

Nacismus chápal generativitu ženy rasově. Zatímco pro árijce nebyly potraty povoleny, židovské ženy byly k potratu nuceny. V době vyhrocující se války začal nacistický stát doporučovat, aby árijské ženy přiváděly na svět děti pro Vůdce, pro armádu, navzdory rodinným vazbám: ženy měly být v době nepřítomnosti svých mužů k dispozici jiným vojákům, aby bylo árijských bojovníků více. Prováděly se i pokusy řízeného plození (plán *Lebensborn*) mezi rasově kvalitními ženami a rasově kvalitními muži — bez manželství a bez rodiny. Zatímco tedy např. katolická církev učí, že smyslem manželství je výchova potomstva, šlo nacistům o pouhé biologické plození, protože výchovu považovali za úkol státu.

Liberalismus a ženy

Liberalismus tyto tendence do určité míry přejímá. Nadřazuje profesionální dráhu ženy nad rodinný život, podporuje nezávislé mateřství bez manželství, preferuje kolektivní výchovu dětí, neuznává odpovědnost otce za matku a děti.

Obhajoba života a rodiny

Postoj obhájců života je konzervativní. Staví na první místo rodinu, podporovanou a obhajovanou otcem, který je odpovědný za bezpečí své ženy a dětí. Tak se vytváří prostředí, kde mohou být děti přijímány s láskou bez ohledu na to, zda byly zrovna „plánovány“ nebo ne, kde se žena může plně věnovat péči o lidi — nejen o děti, ale i o starší příbuzné, o nemocné členy rodiny, kde se může věnovat činností v obci, v církvi, v dobrovolných sdruženích. Konzervativní ženy, které se nakonec uplatňují v politice, mají zpravidla za sebou tuto cestu: tak např. v USA právě hnutí pro život zaktivizovalo tisíce žen pro veřejnou práci. Obhajoba nenarozeného života jde ruku v ruce s obhajobou rodiny. Je to obhajoba člověka v jeho přirozeném směřování jako muže nebo ženy, je to obhajoba přirozených lidských vztahů, obhajoba lásky a péče, obhajoba tvůrčího přístupu k životu, obhajoba autonomie člověka a jeho přirozených vztahů nezávislých na státu a politických strukturách.

Mgr. Michaela Freiová

Historie zavedení umělých potratů ve světě

1920 Lenin v Sovětském svazu zavedl potraty bez omezení.

1935 Národně-socialistické Německo změnilo své eugenické zákony, aby zajistilo potraty pro ženy s vrozeným a genetickým postižením nebo pro plod s dědičným postižením. • Islandský socialistický parlament zavedl potraty ze zdravotních důvodů a nucené sterilizace.

1936 Stalin změnil Leninův zákon a zakázal potraty s úmyslem zabránit dalšímu propadu populace.

1938 Švédský sociálně-demokratický parlament zavedl potraty ze zdravotních, humanitárních a eugenických důvodů a nucené sterilizace (v platnosti od roku 1936 do roku 1976). • Dánský sociálně-demokratický parlament zavedl potraty pro záchranu života ženy. • V Británii byl soudně zaveden precedens umožňující potraty v případě psychického nebo fyzického poškození ženy.

1953 Od tohoto roku nebyly potraty v Holandsku prakticky trestány.

1955 Po smrti Stalina byly potraty v SSSR opět umožněny.

1956 Následně sovětské satelity Polsko,

Maďarsko a Bulharsko zavedly potraty. • Socialistické Dánsko a Švédsko dále liberalizovaly potraty.

1957 Další sovětské satelity Československo a Rumunsko zavedly potraty. Čína zavedla potraty bez omezení.

1966 Rumunsko zakázalo potraty kvůli propadu populace.

1967 Velká Británie pod vládou labouristů (socialisté) zavedla potraty na popud liberálních demokratů.

1969 Jižní Austrálie pod vládou labouristů a Kanada pod vládou levicových liberálů zavedly potraty.

1970 Finsko pod vládou socialistů zavedlo potraty.

1972 Komunistická NDR zavedla potraty.

1973 USA zavedly potraty vinou zmanipulovaného soudního případu *Roe v. Wade*. • Maďarsko omezilo potraty kvůli propadu populace.

1974 Rakouští sociální demokraté zavedli potraty.

1975 Francie pod vedením středo-pravicové UDR a JAR pod vedením Národní strany (apartheid) zavedly potraty. • Island

a Švédsko dále liberalizovali potraty.

1976 Západní Německo pod vedením SDP (socialisté) zavedlo potraty.

1977 Izrael pod vedením levice a Nový Zéland pod vedením středo-pravicové Národní strany zavedli potraty.

1978 Italské levicové strany a Norská strana práce zavedly potraty. • Komunistická Jugoslávie zavedla potraty.

1981 Sociální demokraté v Holandsku oficiálně legalizovali potraty.

1985 Sociální demokraté ve Španělsku zavedli potraty ze zdravotních důvodů a v případě znásilnění.

1986 Sociální demokraté v Řecku zavedli potraty.

1989 V euforii špatně pochopené svobody Maďarsko a Rumunsko (den po smrti Ceauscesca) liberalizovaly potraty.

1990 Socialisté a liberálové v Belgii prosadili potraty.

1993 Polsko zakázalo potraty — podrobnosti v příštím čísle.

2002 Švýcarsko se v národním referendu vyslovilo pro legalizaci potratů, kterou navrhli vládnoucí socialisté.

2007 Portugalsko pod vedením socialistů prosadilo legalizaci potratů.

50 let výročí

potratového zákona...

Manželství jako otroctví

Prvním státem světa, který uzákonil potraty, bylo 18. listopadu 1920 sovětské Rusko. Hlavním ideologickým motivem k tomu bylo údajné „osvobození ženy“, které požadovali již Marx a Engels. Zejména Friedrich Engels ve své knize *Původ rodiny, státu a soukromého vlastnictví* rozvádí, že prý manželství není ovocem lásky mezi mužem a ženou, ale pouhým plodem peněžních vztahů, kdy ekonomicky aktivní muž má peníze a proto rozhoduje nad ekonomicky neaktivní ženou, jež se tak stává otrokyní mužovou. Z toho důvodu je údajně třeba manželství jako instituci zrušit a zavést „volnost sexuálních vztahů“, čili pohlavní promiskuitu. Manželství a rodina jsou pak produktem vykořisťovatelských ekonomických poměrů a zrušení vykořisťování nese s sebou zákonitě také likvidaci obou těchto fenoménů. Tuto Engelsovu teorii rozpracoval do důsledků August Bebel, jenž otevřeně vyzval k revoluci za zrušení manželství a rodiny a za návrat k tzv. „volné lásce“. [*Wiek rewolucji seksualnej*, Marek Czachorowski]

Leninovy dekrety

Leninova bolševická revoluce tento požadavek Engelse a Bebela realizovala. 19. a 20. prosince 1917, tedy ani ne dva měsíce po výstřelu z Aurory a dobytí Zimního paláce, byly publikovány dva dekrety, podepsané osobně V. I. Leninem: „O zrušení manželství“ a „O civilním manželství, dětech a registraci manželství“. Tyto dokumenty se staly podkladem pro tzv. Státní kodex manželství a rodiny, vyhlášený roku 1918. Monogamní manželství sice zůstalo zachováno jako jedna z eventualit, stalo se však pouhou formalitou, neboť byl umožněn rozvod na pouhé požádání

Foto: archiv

ní. Úředníci museli takové žádosti bez průtahů vyhovět, jedinou „povinností“ rozvádějících se bylo zaplatit 3 rubly — a manželství před státem od toho momentu přestalo existovat.

Komunistická sexuální revoluce

Nové sovětské zákonodárství zavádělo na rozdíl od předchozího carského zákonodárství možnost soužití nesezdaných párů včetně libovolného střídání sexuálních partnerů. Muž mohl v jednom bytě společně sexuálně žít i s několika ženami, rovněž tak žena s několika muži. Toto sovětské zákonodárství nazval Wilhelm Reich, žák Freudův, ve svém spise *The Sexual Revolution*, „první sexuální revolucí v dějinách lidstva“. Sexualita už není tak jako dříve závazkem a odpovědností, vyplývající z poslání dát život budoucí generaci, ale rekreací, požitkem, zpříjemněním života. Lapidárně to vyjádřil sám Lenin ve spise *Velká iniciativa*: „Komunismus nepřináší askezi, ale radost ze života a životní energii skrze život naplněný sexuální láskou...“ [cit. Czachorowski, str. 15]. Pornografické

obrazy a snímky dostaly zelenou. Alexandra Kollontajová, lidová komisařka pro sociální záležitosti v Leninově kabinetu, prohlásila doslova: „Místo rodiny musí teď zaujmout okřídlený Eros...“ [cit. Czachorowski, str. 17].

Kruté osvobození žen

Sexuální promiskuitě a požitku z ní, což mělo znamenat „osvobození“ ženy z otroctví manželství a rodiny, však vyvstala jedna překážka: biologická. Co s dětmi, které budou počaty? Žena bude muset dítě porodit a starat se o ně, takže její svoboda, kterou komunismus hlásal, se tím omezí. I s tím si však bolševická revoluce poradila. 18. listopadu 1920 došlo k první legalizaci potratů na světě. Lenin odhaluje filosofii tohoto zákonného ustanovení opět ve svém díle „*Velká iniciativa*“ (cit. Czachorowski...str. 26) a také na VIII. sjezdu komunistické strany Ruska v roce 1919, kde prohlašuje: „Cílem komunistické strany je osvobodit ženu ode všech břemen minulosti, tzn. od vaření, praní, péče o malé děti, uklízení atd., zkrátka od plotny a plínek. Toto mají nahradit domovní komuny, institu-

ce veřejného stravování a jiná zařízení. Součástí tohoto osvobození ženy musí být také právo na rozhodnutí, jestli chce mít děti nebo ne...“ Na tomto sjezdu zazněl z úst Lenina poprvé požadavek legalizace potratů, což se stalo skutkem o rok později. Rovnoprávnost ženy s mužem měla znamenat nejen údajné „právo“ ženy odmítnout konat domácí práce, které dosud byly pro ni běžné, mezi nimiž péče o děti patřila k těm hlavním, ale také odmítnout děti vůbec, jestliže se k tomu necítila „disponována“. A protože její „svoboda“ stýkat se sexuálně kdykoliv s kýmkoliv nesměla být narušena, zbývala jediná možnost, jak vyhovět oběma biologicky se vylučujícím požadavkům, tj. „práva“ na sexuální promiskuitu a „práva“ nechtít děti: legalizace umělého potratu (antikoncepce ještě nebyla v dnešním rozsahu známa). Legalizovaný zločin vražd nenarozených dětí byl v sovětském Rusku, od roku 1922 Sovětském svazu, absolutně neomezený. Žena měla právo žádat o potrat v kterémkoliv měsíci těhotenství bez udání důvodů a muselo jí být vyhověno. Jen během jediného roku 1921 v jisté moskevské nemocnici bylo provedeno 50 tisíc abortů [Reich, str. 200].

Destrukce rodiny a destrukce státu

Na počátku 30. let však představitelé sovětské totalitní moci pochopili, že tzv. sexuální volnost spojená s totální destrukcí rodiny vede také k destrukci státu. Potraty prováděné v masovém měřítku způsobily rychlé snížení demografické křivky. To vedlo nakonec J. V. Stalina k tomu, že roku 1936 prosadil v SSSR úplný zákaz potratů, jenž trval až do roku 1955, kdy jejich legalizace byla opět obnovena. Současně také byly ve 30. letech zrušeny zákony povolující sexuální promiskuitu a snadné rozvody. Rodina se stala opět základní buňkou společnosti.

Pokrokové Švédsko

V téže době ale, roku 1938, legalizovala potraty sociálně demokratická vláda ve Švédsku a použila k tomu téže argumentace jako Lenin v letech 1919 – 1920.

Národně socialistické Německo

V hitlerovské III. říši také oficiální ideologie, prezentovaná masmédií, vlebila „sexuální svobodu“. Na rozdíl od komunistické totality však nacismus přece jen stavěl rodinu poněkud výš, jak dokazuje opět Czachorowski (str. 53n). Zdravá rasově čistá monogamní rodina byla ideálem, i když nacistická ideologie nepovažovala za nemorální „občas si zahřešit“ s jiným partnerem. To bylo jenom „na zpríjemnění života“, to bylo podporováno mj. i filmovou produkcí stupidních erotických sladkáků. Nacismus nepokládal manželskou nevěru za narušení rodinného života a odvolával se na názory Friedricha Nietzscheho, vyjádřené ve spisech *Z genealogie morálky* a *Soumrak bohů*. „Nadčlověk“ ve smyslu Nietzscheho filosofie si může dovolit všechno a nesmí být vázán morálními předpisy, což se týkalo zvláště oblasti sexuální. V lednu roku 1932 byl vydán manželský kodex pro příslušníky SS, který na jedné straně přísně vyžaduje oženit se jenom s „rasově čistou ženou Árijkou“, ale na druhé straně pokládá občasnou nevěru za normální a přirozenou, která neškodí, pokud manžel nemíní opustit svoji zákonnou ženu a děti. Nacistické Německo mělo enormní zájem na rychlém populačním nárůstu zdravé a silné árijské rasy, proto ministr propagandy Joseph Goebbels razil známé heslo, že „každá německá žena dá Vůdci alespoň jedno dítě“, přičemž nebylo na závalu, když se jednalo o dítě nemanželské. V koncentračních táborech se ocitli katoličtí kněží jen proto, že měli odvahu reagovat na výše zmíněný slogan upozorněním v kázání „ano, ale dítě v manželství, ne mimo ně“. Z toho důvodu byly v nacistickém Německu potraty zakázány tak jako v kterémkoliv jiném evropském státě s výjimkou SSSR a později Švédska.

Zákaz potratů se ale týkal pouze tzv. árijské rasy a zdravých lidí. Na nárůstu populace tzv. rasově méněcenných nebo dědičně zatížených neměla III. říše prázdný zájem, naopak tomu chtěla čelit. Již ve spise *Mein Kampf*

Hitler požaduje přesně podle americké propagátorky potratů Margaret Sangerové „zabránit dědičně zatíženým mít děti“. V duchu této filosofie byl 14. července 1933 vydán zákon příkazující „zabránit narození dědičně zatíženého potomstva...“ (Czachorowski...str. 61n). Jeho znění bylo ovšem velice vágní, nevyplývala z něj přímo a bezprostředně možnost potratů. V praxi ovšem ve speciálně vytypovaných nemocnicích, zejména v tzv. „Centru pro rasovou hygienu“ ve Frankfurtu nad Mohanem, byly potraty z tzv. eugenických důvodů prováděny, nejprve tajně, později už bez jakéhokoliv skrývání. Krom dědičně postižených k nim byly ke konci 30. let přiřazeny také židovské a cikánské nenarozené děti. Lékaři těhotné Židovky a Cikánky, pokud unikly masově prováděné sterilizaci, přemlouvali k potratu, jenž byl pak proveden údajně na jejich „vlastní žádost“.

Potraty a sterilizace jako nástroj k likvidaci národů

Po obsazení Polska v roce 1939 vytvořili nacisté tzv. „Župu Povartí“, kterou chtěli osídlit německým obyvatelstvem. Poláci tam byli vystaveni stejnému osudu jako jinde Židé. Museli pobývat v ghetech, odkud je esasáři odváželi do vyhlazovacích táborů nebo je na místě postupně stříleli. Polské ženy byly masově sterilizovány a pokud tomu unikly a otěhotněly, němečtí lékaři je často přemluvili k potratu. 9. června 1943 byl potom vyhlášen zákon, podle něhož je potrat legální pro Židovky, Cikánky, Polky a všechny „pracovnice z Východu, totálně nasazené na práci v říši“ (Czachorowski, str. 64). Porážkou nacistického Německa skončila i platnost jeho propotratových zákonů. Po druhé světové válce bylo sociálně demokratické Švédsko jediným státem, který umělé potraty povoloval, dokud je opětovně v roce 1955 nelegalizoval Sovětský svaz, jehož příkladu následovala v roce 1957 i naše republika. To už je ale jiná kapitola.

PhDr. Radomír Malý

Potratové zákonodárství v České republice

Za Rakousko-Uherska nepadala beztrestnost potratů vůbec v úvahu. Platil zákon z 27. května 1852, který bez výjimky stanovil tresty vězení jak pro ženy, které podstoupí potrat, tak i pro ty, kdo jim ho vykonají. Toto legislativní opatření zůstalo s nepatrnými novelizacemi zachováno až do roku 1950.

První socialistické a komunistické pokusy

První pokusy legalizovat interrupce se odehrály za první republiky. Logicky by to svádělo k domněnce, že zde sehrál svou roli příklad Sovětského svazu, který jako první stát uzákonil potraty roku 1920. Jenže není to tak jednoznačné. Rozhodující úlohu při předkládání těchto návrhů neměli totiž zpočátku komunisté, ale národní socialisté a jejich levicová odštěpenci, i když je pravdou, že KSC, existující jako samostatná strana od roku 1921, vždycky tyto návrhy podpořila. Mezi hlavními předkladateli návrhů se opakují stále tatáž jména: Ludmila Landová-Štychová, Bohuslav Vrbenský a Theodor Bartošek. Všichni tři byli později z národně socialistické strany vyloučeni pro své anarchické smýšlení a vstoupili do KSC.

Potraty jako kulturní a náboženské beranidlo

Příznačné ale je, že Vrbenský a Bartošek patřili před první světovou válkou k hlavním protagonistům Volné myšlenky, tj. organizace, která sledovala jako svůj hlavní cíl osvětový boj proti katolické církvi. Bartošek byl dokonce redaktorem stejnojmenného časopisu tohoto sdružení. V tomto periodiku byly publikovány už před první světovou válkou články požadující legalizaci potratů alespoň na základě vitální (ohrožení života ženy), sociální a eugenické (dědičné

poškození plodu) indikace. S Volnou myšlenkou byl spojen i T. G. Masaryk, který v tzv. královéhradecké disputaci s katolickými duchovními (prof. Reyl, prof. Jemelka atd.), již Volná myšlenka zorganizovala, odsuzoval katolickou církev mj. i za to, že nepřipouští potraty ani z těchto důvodů. Po první světové válce se však Masaryk jako prezident republiky ve prospěch legalizace potratů nikdy nevyjádřil.

Levicová vytrvalost

Landová, Vrbenský a Bartošek požadovali opakovaně v letech 1920, 1922, 1924 a potom každoročně už jako poslanci za KSC až do roku 1930 beztrestnost potratů z důvodů zdravotních, eugenických a sociálních; dále pak v případech svedení mladistvých dívek do 16 let a znásilnění. Argumentovali mj. i vysokým počtem nelegálních potratů, počátkem 20. let jich údajně mělo být 65 tisíc ročně, z toho 2 600 úmrtí. Mnoho žen se prý obrací k pokoutním „andělíčkářkám“, které si počínají neodborně a tím působí ženám zdravotní problémy, někdy i smrt. Jsou-li tato čísla skutečná nebo vylhaně nadsazená jako v USA o 50 let později (což dosvědčuje Bernard Nathanson), se už patrně zjistit nepodaří. Nelze však vyloučit, že mohlo jít i o pravdivé údaje, neboť kampaň ve prospěch potratů jako „dobrodiní pro ženu“ byla velice silná a když ji zařadíme do kontextu proticírkevního boje, kdy všechno katolické bylo chápáno značnou částí české veřejnosti jako a priori špatné, tak i nekompromisní odmítání potratů ze strany církve se jeví jako „bigotní“, „násilnické“ a „zpátečnické“. Proto je dosti pravděpodobné, že stále více žen pod vlivem této propagandy odhazovalo své „zábrany“ a šlo na potrat, samozřejmě ilegální. Komu-

nisté roku 1926 poprvé poukázali na „zářivý příklad“ Sovětského svazu, jenž v rámci svého programu „osvobození ženy“ legalizoval potraty.

Konzervativní většina

Propotratové snahy nikdy nezískaly v parlamentě ČSR většinu. Kromě Šrámkovy Čs. strany lidové a Hlinkovy Slovenské ľudové strany se ostře proti legalizaci potratů vyslovovali také národní demokraté, mezi nimi i samotný Karel Kramář, první poválečný předseda vlády samostatné ČSR. Snad vůbec nejradiálnější protipotratovou řeč v parlamentu pronesl senátor za lidovce dr. Sobota z Hradce Králové v roce 1937, když se projednával státní rozpočet. Poukázal na statistiku údajných 195 tisíc ilegálních potratů ročně a obvinil lékaře, že se k tomuto propůjčují a kvůli mrzkému zisku žádosti žen neodmítají. Přitom si stěžoval, že potraty nepodstupují už jenom ženy bohaté, které na to mají, ale i ty ze středních vrstev, dokonce i na venkově. Řešení vidí dr. Sobota v prorodinné politice státu a podpoře vícedětných rodin daňovými úlevami a dětskými přídávky. Příznačné přitom je pro komunisty, že po roce 1936, kdy Stalin v SSSR opět potraty zakázal, už žádné návrhy na jejich legalizaci v ČSR nepředložili. Jejich závislost na Moskvě se projevila i v této oblasti. Pouze sociální demokraté a národní socialisté pokračovali v propotratové kampani. Legislativní zákaz potratů zůstal nezměněn i za protektorátu, pouze v případě žen totálně nasazených na práci do říše platil od roku 1943 zákon povolující pro ně potraty.

Komunistická totalita a péče o svobodu

Ani po válce nedošlo ke změnám, až teprve v roce 1950. Tehdy nový

komunistický trestní zákon umožňoval potraty na základě zdravotní indikace. K úplné legalizaci potratu přistoupil komunistický režim až teprve v roce 1957, poté co byly interrupce znovu povoleny v Sovětském svazu. V rozpravě bylo argumentováno hlavně „starostí a péčí o zdraví našich žen“ — na rozdíl od buržoazní republiky, kdy prý boj za potraty se rovnal boji „za zrovnoprávnění a zlepšení sociálního postavení žen“. Žena, jež chtěla jít na potrat, musela nejdříve předstoupit před tzv. interrupční komisi, která na základě zvážení jejích zdravotních nebo sociálních problémů rozhodla. V naprosté většině případů byl výsledek kladný, tj. pro potrat. Právo na potrat bylo komunistickými médii prezentováno jako „vymoženost“ socialismu, jakou v kapitalistické cizině nemají (tehdy ještě západní státy s výjimkou Švédska potraty zakazovaly). Zhruba ve stejném období všechny komunistické státy s výjimkou Rumunska následovaly příkladu SSSR a legalizovaly interrupce.

Další úpadek

V 70. a 80. letech byly potraty postupně uzákoněny i v západních zemích. Zdá se, jako by se východní a západní blok „přetahovaly“ o to, kdo bude mít liberálnější potratové zákonodárství. Nejdále zašly Sovětský svaz, Čína a USA. Ve všech těchto velmocenských zemích byl a dosud stále je potrat povolen v kterémkoliv stadiu těhotenství, v Číně dokonce platí povinnost ženy jít na potrat při druhém dítěti. Tomu se muselo přizpůsobit i zákonodárství sovětských satelitů, samozřejmě další liberalizací. V ČSSR se tak stalo v roce 1986 legalizací miniinterrupcí a zrušením interrupčních komisí. Žena mohla požádat svého gynekologa o potrat do tří měsíců těhotenství.

Sametová revoluce

Po listopadu 1989 zůstal tento stav fakticky nezměněn. Novela z roku 1990 pouze v § 10 přiznala lékaři právo odmítnout provést potrat z důvodu svědomí s výjimkou „ohrožení

zdraví ženy“. Návrh poslance Jiřího Karase o omezení umělých potratů z roku 2003 byl neúspěšný.

Potrat — tradiční levicová agenda

Z uvedených údajů je zřejmé, že legální potraty v ČR jsou důsledkem komunistické ideologie a jejího neblahého dědictví. Za tzv. buržoazní první republiky nikdy k legalizaci potratů nedošlo. Byli to komunisté, socialisté a vůbec levicáci, kdo se o to zasazoval, bohudíky neúspěšně.

Česká „historie potratu“ tak jen potvrzuje fakt, který je ve světě už dávno známý: Liberální potratové zákonodárství je levicového původu a má socialisticko-komunistickou genezi. Na tom nic nemění ani ta skutečnost, že ho mají i západní demokratické státy. Tzv. „právo na potrat“ je pozůstatkem a smutným dědictvím minulé totality a je třeba, abychom se pod tímto úhlem pohledu na ně dívali.

PhDr. Radomír Malý

Cyklistická akce 2007 z Košic do Prahy

MODLITBY ZA POČATÉ DĚTI

10. ročník věnovaný 50-ti letému výročí schválení zákona o umělých potratech v bývalém Československu

Zveme všechny sportovně založené zájemce k účasti na cyklistické akci „Modlitby za počaté děti“. Zúčastnit se je možné celé trasy nebo i libovolné části podle osobních možností a sil. Po celé trase se skupinou pojede doprovodné vozidlo. Všichni jsou v jednotlivých městech zváni k účasti na farní mši svaté a modlitbách u místních porodnic. V České republice s účastníky pojede římsko-katolický kněz.

PRO CYKLISTY

S sebou: spacák, karimatku, cyklistickou přilbu, náhradní obuv, osobní doklady a 1 000 Kč na stravu (není však podmínkou)

Příhlášky: Hnutí Pro život ČR, tel: 603 976 231, info@prolife.cz

Hlavní organizátor: Život ako dar, tel: +421-52 4596439
Ján Hudáček, 059 07 Lendak 38, SR

7. 7. Košice, Trebišov	16. 7. Zvolen, Žiar nad Hronom
8. 7. Michalovce, Humenné	17. 7. Handlová, Bojnice
9. 7. Prešov	18. 7. Martin
10. 7. Bardejov	19. 7. Žilina, Považská Bystrica
11. 7. Stará Ľubovňa	20. 7. Ilava, Trenčín
13. 7. Kežmarok, Poprad	21. 7. Piešťany, Trnava
14. 7. L. Mikuláš, Dolný Kubín	22. 7. Šaľa, Galanta
15. 7. Ružomberok, B. Bystrica	23. 7. Bratislava
24. 7. Břeclav	16:00 mše sv. v kostele sv. Václava, nám. T. G. M., poté modlitba u nemocnice, U nemocnice 1
25. 7. Brno	15:30 mše sv. v kostele sv. Janů (u minoritů), Minoritská, poté modlitba u porodnice na Obilním trhu
26. 7. Olomouc	16:00 modlitba u porodnice, I. P. Pavlova 6, 18:00 mše sv. v kostele Neposkvrněného Početí Panny Marie (u dominikánů), Slovenská 14
27. 7. Svitavy/Koclířov	16:00 modlitba u svitavské nemocnice, Kollárova 7, 18:00 mše sv. v Koclířově
28. 7. Hradec Králové	18:30 mše sv. v katedrále Svatého Ducha, nám. Jana Pavla II., poté modlitba u Fakultní nemocnice, Sokolská 581
29. 7. Praha	17:30 mše sv. v kostele sv. Ignáce, Karlovo náměstí, poté modlitba před porodnicí U Apolináře, Apolinářská 18

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti.
Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.

Kultura smrti

Nástrojem i ovocem kultury smrti je smrt jak v časném řádu, tak i na věčnosti.

Hedonismus a strach z bolesti

Kultura smrti je kultura společnosti, která je zaměřená na život „tady a teď“, kterou nezajímá budoucnost, z níž má strach. Proto veškerou radost a rozkoš směřuje do současného okamžiku a ničí vše, co by tuto současnou rozkoš a úspěch mohlo ohrozit. Nenávidí vlastní obět, nenávidí vlastní bolest, a proto obětuje slabší — děti, nemocné a dříve narozené.

Smrt jako nástroj

Smrt druhého je viděna jako řešení problémů všeho druhu: osobní obtíže (osobní kariéra, příčiny strachu), společenské problémy (tzv. přemnožení, chudoba rodin), zdravotní problémy (eutanasie, terapeutické potraty).

Zničení přirozených institucí a práva

Kultura smrti však přináší smrt nejen těm slabším, ale velmi rychle vede k rozšíření názoru, že násilím lze vyřešit jakýkoliv problém společnosti. Ovocem je pak společnost, kde spravedlnost je nahrazena právem silnějšího a tím je také zničena vazba mezi přirozeným právem a přijímanými zákony.

Zničení objektivního poznání

Obhajování kultury smrti nutně vede k popírání reality. Záměrně se mění slovník, aby se zakryla pravá podstata věci v tak závažné otázce, jakou je život či smrt vlastních dětí. Podporují se mnohokrát vyvrácené filosofické mýty jen proto, aby se podařilo rozšířit předsudek, že nelze pravdu poznat nebo že každý má svou pravdu, a tím se i vyhnout nároku pravdu následovat a změnit svůj život. Ovocem popírání pravdy je

otroctví ideologií.

Zneužití žen

V takovéto společnosti je základní role ženy jako matky, dárkyně a ochránkyně života ničena ve všech myslitelných rovinách — umělými potraty, antikoncepcí, sterilizacemi, odkládáním dětí do institucí, absencí empatie, vytěšňováním z denního života obce atd. Ženy jsou nuceny přejímat mužské role, způsoby chování i oceňování (zúženě jen na finanční) a ztrácejí své vlastní poslání, hodnotu i sebeúctu.

Zničení rodiny a tím i svobody a následně celé společnosti

Umělé potraty zcela ničí rodinné vazby. Ničením mateřského a otcovského poslání vnášejí mezi manžele nedůvěru, falešnou nezávislost a tím i nutnost se zabezpečovat mimo rodinu. Nedůvěra plynoucí ze záměrného usmrcení vlastního dítěte plodí rozpad vztahů, podporuje rozvody a tím i ničení rodiny — jediného prostředí, kde lze vychovat další svobodnou generaci a které omezuje bezhod-

... je zaměřená na život „tady a teď“, budoucnost je jí lhostejná...

notový ideologický tlak státu, patrný ve všech kolektivních zařízeních. Děti nejsou vnímány jako požeňání a budoucnost, ale jako chyba, a proto i dnes probíhá za tichého mlčení většiny demografická sebevražda.

Ovoce kultury smrti — věčná smrt

Kultura smrti plodí nejen smrt časnou, ale především smrt věčnou. Zlo totiž zraňuje do hloubky a nutí své oběti, aby ho šířily tím, že svádějí ostatní k tomu, aby jim byli podobní. A tak ti, kdo jsou příčinou dnešního stavu (ať už tím, že jej budují, nebo tím, že svěřené hřivny ze strachu zakopali a mlčí), sklídí i smrt věčnou a to i s dušemi všech těch, kteří se nechávají svést. Umělé potraty jsou zcela zřejmou příčinou, která stojí u kořenů současné kultury smrti a u které je zlo jasně čitelné.

Podle <http://kruciata.cz>

Z činnosti HPŽ ČR

I přesto, že se proti zabíjení nenarozených dětí dělá mnoho, bez vás se k ostatním lidem informace nedostanou. Role každého z vás je jedinečná a nenahraditelná.

Pravidelná činnost

- distribuce informačních materiálů
- celorepubliková linka pomoci
- monitorování legislativy
- monitorování médií a rozesílání rešerší zájemcům, kteří mohou psát reakce do redakcí
- modlitby před porodnicemi
- výroba modelů plodu ve 12. týdnu

Duben — květen 2007

- v poradně *Aqua vitae* řešeno 31 případů
- uspořádání celostátního Pochodu pro život
- účast na veletrhu neziskových

organizací

- regionální setkání se členy a přáteli HPŽ ČR v Jihlavě, Olomouci a Strakoniciích
- zajišťování iniciativy *Kruciáta*
- spoluorganizace mezinárodní konference o utrpení žen po potratu v Rajeckých Teplicích
- účast na Světovém kongresu rodin ve Varšavě
- příprava slovensko-české cyklistické akce „Modlitby za počaté děti“
- příprava podzimní informační kampaně k 50-ti letému výročí legalizace umělých potratů

Kruciáta

Bez ustání proste a bude vám dáno

V předvečer slavnosti Zvěstování Páně byl na Pochodu pro život v Praze oficiálně zahájen projekt Kruciáta. Projekt má podporu mnoha organizací a hnutí jako jsou Modlitby matek, Fatimský apoštolát apod. Koordinátorem celého projektu je JUDr. Ing. Jiří Karas, zástupce Hnutí Pro život ČR, s nímž přinášíme rozhovor.

Kruciáta je dnes poměrně neobvyklý pojem. Můžete nám přiblížit, o co se jedná?

Kruciáta je laická iniciativa, která si klade za cíl prostřednictvím systematických modliteb změnit zákon o umělých potratech a současně probudit nezbytné svědomí společnosti. Účastníci se zavazují modlit každý den po dobu jednoho roku zvolenou modlitbu a účastnit se jednou za měsíc ve všední den libovolné mše svaté s přijetím svátostí.

Zaráží mne důraz na onu systematickost.

Není to Bůh, který by potřeboval sliby, řád a pravidelnost. Jsme to my, kterým tyto berličky pomáhají vytrvat. Bůh má moc okamžitě umělé potraty zastavit a pokud to neudělal, má pro to dost důvodů. Jedním z nich je naše svoboda, kterou respektuje. Ale Bůh by nikdy nedovolil zlo, které by nemohl obrátit v mnohem lepší dobro. Osobně se mi zdá, že umělé potraty jsou takové zlo, které i v přirozené rovině musí každý člověk bez ohledu na víru odmítat, pokud se s jeho hloubkou seznámí. Jinak řečeno je to příležitost jak obrátit naši nevěřící společnost.

Umělé potraty jsou vlajkovou lodí současného zvráceného pojetí svobody a humanismu a celé naší současné bezbožné kultury smrti, která se

Foto: Mgr. Anton Frič

postupně připravovala od dob Francouzské revoluce a dnes tu máme její ovoce — onu kulturu smrti. Je to jedinečná příležitost přimět lidi přemýšlet o existenci dobra a zla, příležitost, aby začali používat rozum a navrátili se postupně k Bohu. Podařilo se to v Polsku, které mělo dvěstě tisíc zavražděných dětí a zraněných matek ročně a může se to podařit i u nás. V Polsku se zapojilo do systematického modlení půl procenta

společnosti. V našich podmínkách to znamená padesát tisíc lidí. Věřím, že na to máme. Věřím, že když se bude padesát tisíc lidí denně na tyto úmysly modlit, můžeme tuto zemi změnit.

To je asi pravda, ale Poláci mají zcela jinou mentalitu. Polsko je věřící.

Myslím si, že kdyby nebylo Kruciáty, která začala v osmdesátých letech, a navazujících projektů, jako je třeba Duchovní adopce dítěte,

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti. Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.

do které je dnes v Polsku zapojeno několik set tisíc lidí, nebylo by dnes Polsko „věřící“, a to i přes to, že mělo papeže. Ta změna v Polsku nebyla zadarmo, jak si u nás často falešně představujeme. Málokdo si dnes uvědomuje, že potraty byly zakázány sice po revoluci, ale v situaci, kdy většinu v jejich parlamentu měli komunisté. Tato postupná změna byla vykoupena nesčetnými oběťmi desetitisíců lidí, kteří pochopili, že ti, kdo jsou před narozením zabíjeni, jsou jejich bratři a že všichni máme v příslušné míře na tomto zlu svým mlčením a lhostejností podíl. Kruciáta, pokud se ji podaří uvést do života, má sílu proměnit celou společnost. Pokud se totiž denně modlím za obrácení lékařů, za matky, nenarozené děti atp., nutně se ptám politiků, co udělali, není mi lhostejné, když o tomto tématu lžou v televizi, není mi jedno, když vidím maminku v nouzi. Jedná se o modlitební hnutí, které nevede k rezignaci a neuspává, ale probouzí věřící do reality.

Co znamená, že se jedná o laickou iniciativu? Znamená to, že nemá podporu u hierarchie?

Laická iniciativa znamená, že organizátoři jsou laici a i šíření celé myšlenky by měli mít na starosti laici. Kněží jsou dnes již tak přetížení a navíc nám nepřišlo vhodné pro ně bez nich vymýšlet další a další činnosti a pak si stěžovat, že ti kněží zase nic neudělali, a sami nehnout ani prstem. To by nebylo spravedlivé.

To samé se týká v míře ještě větší biskupů. Záleží jen na farnících, zda poprosí svého kněze, aby o jejich iniciativě v ohláškách občas informoval, zda se domluví jednou měsíčně na mši svaté, na zařazení intence atp. Věřím, že žádný kněz přívětivě pronesenou prosbu neodmítne.

A onen postoj hierarchie?

Byli jsme si vědomi toho, že nic v Církvi se nemá dělat bez vědomí biskupa. Proto jsme se obrátili na svě-

tícího olomouckého biskupa Josefa Hrdličku, o kterém jsme věděli, že mu tyto otázky velmi leží na srdci. Otec biskup iniciativu přivítal, dokonce se mezi prvními osobně k modlení připojil a řadou připomínek nám pomohl upravit některé důrazy. Jediné, co se mu nakonec nezdálo, byl zvolený název Kruciáta, který by mohl některými nevěřícími lidmi být špatně pochopen v souvislosti s křížovými výpravami. Má v tom samozřejmě pravdu, na druhou stranu lze převzatý název Kruciáta ale chápat i jako příležitost vnést trochu světla do pokroucené historie.

Protože umělé potraty a obecně postup kultury smrti jsou na evropském kontinentu velmi výrazné, obrátili jsme se také na kardinála Alfonso Lopéze Trujilla, předsedu Papežské rady pro rodinu, která má otázky kultury života a rodiny přímo na starosti. Na soukromé audienci v Římě se s iniciativou podrobně seznámil a osobně požehnal růžence, které budou účastníkům Kruciátů zasílány. Myslíme, že je velkým povzbuzením, že to, co se děje v naší zemi, není lhostejné Církvi na celosvětové úrovni. Někdy mám totiž dojem, že lidé jsou zdeptáni zdánlivě pohanským prostředím naší kotliny a vývojem v Evropě a neuvědomují si, co se děje ve světě a podceňují vitalitu římsko-katolické církve.

Slyšel jsem, že růžence požehnané kardinálem Trujillem pocházejí z Palestiny...

Ano. Koupili jsme je z Betléma prostřednictvím dominikánů. Místní křesťané tam velmi trpí. Nepatří totiž ani k muslimům, ani k židům a tak jsou v tamějším konfliktu bity z obou stran. Toto je jedna z mála možností, jak si mohou alespoň něco přivydělat a nemuset z oblasti se svými rodinami uprchnout. Snad to dojde i křesťanům u nás: že takto přímo pomáhají trpícím bratřím.

Proč jste se rozhodli ke Kruciátě právě

v tomto roce?

Otázka sice svádí k hrdé odpovědi, že to bylo promyšleno a naplánováno. Realita je ale jiná. Hnutí Pro život ČR, které je jedním z hlavních iniciátorů a nese všechny náklady spojené s projektem, zkusilo a nadále zkouší všechno: líbivou i realistickou osvětou, lobbying, vydávání informačních materiálů, distribuci filmů, pořádání přednášek, poradenství a desítky dalších činností. Jediné, se doposud v naší zemi a nikde kromě Polska nezkusilo, bylo systematické modlení. To neznamená, že to, co se dělá v přirozené rovině, je k ničemu. Právě naopak! Ale jen velmi málo lidí se ve svých postojích obrátí na základě rozumu bez ochotné vůle. Je to Bůh, kdo obrací srdce od zla a naklání tak vůli k ochotě přijmout to, co člověk poznává rozumem.

Když jsme proto přemýšleli, co by bylo jako nejvhodnější k padesátiletému „výročí“ legalizace umělých potratů, rozhodli jsme se poučit tam, kde se trend podařilo zvrátit — v tak často u nás opovrhovaném Polsku.

Co byste chtěl na závěr vzkázat čtenářům?

Myslím, že není příliš co dodávat. Ti, kteří jsou dnes zabíjeni, jsou našimi bratry a jdou bez zásluh a tím i bez výrazné odměny předčasně do nebe. Ti, kdo je zabíjejí, jsou také našimi bratry a neobrátili se, půjdou do věčného ztracení. Krev obojích bude vymáhána z našich rukou. Od nás, kteří svou lhostejností a mlčením další a další zlo umožňujeme, neboť propadáme iluzi, že nás se to netýká. Kéž by pochopili především lidé v domovech důchodců, lidé trpící doma, v hospicích či v LDNkách, že jejich oběti a modlitby mohou přinést nezměrné dobro a jsou nenahraditelné. Kéž by si uvědomili i ostatní: maminky na mateřské, dospívající, i všichni ostatní, že bez nich to nepůjde.

Otázky kladl Josef Románek.

RC Monitor 7/2007

Nabídka informačních materiálů

Na odpovědní lístek vložený v tomto informačním oběžníku uvádějte 4-místný kód a počet kusů požadovaných materiálů. Kvůli poštovnímu je u některých materiálů uveden minimální počet kusů, který lze zaslat. Veškeré materiály jsou zaslány zdarma. Za jakékoli dary umožňující další výrobu informačních materiálů budeme vděční. Ukázky materiálů jsou k dispozici na adrese <http://prolife.cz> či <http://svobodavolby.cz>, kde je možné je i jednoduše objednat.

LETÁKY (min. počet 10 ks)

Hnutí Pro život ČR — základní informace o HPŽ ČR

kód L001

v restauraci: **P010** (A3), **P011** (A4), skateboard: **P012** (A3), **P013** (A4)

Zázrak života — sada 12 pohlednic prenatalního vývoje člověka

kód P014

Aqua vitae — informace o poradně pro ženy provozující zelenou linku dostupnou zdarma z celé ČR

kód L002

KNIHY A BROŽURKY

Proč pláčeš, Miriam — svědectví postižených žen a informace lékařů o psychických následcích umělého potratu

kód K001

Kronika života — barevné fotografie prenatalního vývoje člověka vhodné pro děti

kód L003

Když rozkvetne rumiště — životopis Nancy Hamiltonové, postiženého děvčátka, jehož život byl obohacením pro celou společnost

kód K003

Člověkem od početí — podrobný popis prenatalního vývoje člověka a argumenty proti praxi umělých potratů

kód L004

Jana Beretta Molla — svědectví ženy, která se svobodně rozhodla dát život svému dítěti výměnou za život svůj

kód B002

Rychlá řešení dlouho bolí — popis prenatalního vývoje člověka a metod umělých potratů, působivé svědectví

kód L005

Touha po dítěti — podrobné informace o neplodnosti, její léčbě a metodách asistované reprodukce

kód B003

Vymoženost svobodného světa — abstrakt přednášky o metodách, jakými byly na západě prosazeny umělé potraty

kód L006

FILMY

Němý výkřik — bývalý ředitel největší potratové kliniky na světě dr. Bernard Nathanson vysvětluje průběh umělého potratu

kód F001 (DVD), *kód F002* (VHS)

Vyšetření v těhotenství — popis běžných vyšetření v průběhu těhotenství a zdůraznění těch, která mají za cíl vyhledat děti, které mohou být zdravotně postižené, a následně je usmrtit

kód L007

Svoboda volby — dokument ukazující bez jakýchkoliv tabu výkon umělého potratu

kód F003 (DVD), *kód F004* (VHS)

Přirozené plánování rodičovství — informace Ligy pár páru o symptotermální metodě PPR

kód L009

OSTATNÍ PROPAGAČNÍ MATERIÁLY

Silikonový kroužek — s vyraženou webovou adresou kampaně SvobodaVolby.cz a piktogramem miminka

kód R001 (modrý), *kód R002* (oranžový)

PLAKÁTY (min. počet 5 ks) A POHLEDNICE

Plánovaná samota & opravdová rodina — negativa antikoncepční mentality vedoucí k sobectví a samotě v kontrastu s hodnotami, které děti přinášejí svým štědrým rodičům

kód P001 (A1), *kód P002* (A3)

Šňůra na krk — vhodná k nošení mobilu s natištěnou webovou adresou kampaně SvobodaVolby.cz a piktogramem miminka

kód R003

Potrat všechno změní — fotografie prázdné postýlky s položenou růží symbolizující dítě usmrcené umělým potratem

kód P004 (A3)

Samolepky — s různými slogany (min. počet 10 ks)

SvobodaVolby.cz: **S001**, Nezabiješ: **S002**, Umělý potrat zastavuje tlukoucí srdce: **S003**, Žiješ, protože tě rodiče chtěli: **S004** (bílá), **S005** (černá)

Žiješ, protože tě rodiče chtěli — ručička dítěte usmrceného umělým potratem v 10. týdnu těhotenství v kontrastu s dospívající mládeží
pár: **P006** (A3), v obchodě: **P008** (A3), **P009** (A4)

Model 12-ti týdenního plodu

kód M001

Hnutí Pro život ČR — informační oběžník Hnutí Pro život ČR, o. s.

ISSN: 1214-4096

Registrace: MK ČR E 14715

Teologický poradce: P. Mgr. Pavel Mayer OP

Kontakt: HPŽ ČR, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Bankovní spojení: 159205438/0300, var. sym.: 5030

Hnutí Pro život ČR, o. s. je neziskovým občanským sdružením s cílem šířit a obnovovat úctu k lidskému životu od početí do přirozené smrti, především k životu nenarozených dětí, starých, postižených a nevyléčitelně nemocných lidí, podporovat rodinu a šířit vědecké poznatky o souvisejících tématech. Sdružení nemá žádné státní dotace a rozvíjí svou činnost výhradně z darů drobných dárců. Dary lze podle § 15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti.

Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.

Dopis Jiřince

To, co se zdálo velmi pravděpodobné,
už máme dnes potvrzeno od lékaře.
Náš vánoční dáreček. Ať žije. Dítě roku 2000.
Ať tedy žije, nebudeme mu v tom bránit.

Človíčku můj malý, človíčku náš,
vítáme tě mezi námi.
Budou nás přesvědčovat,
že nejlepší řešení pro naši rodinu je tvoje smrt.
Budou nás přesvědčovat,
že nejlepší řešení pro naše čtyři děti
je jedno z nich zabít.

Nabídnou nám útulné prostředí,
jotka malých, nevinných dětí.
Neboj se, já jsem tvoje máma.
Povinností matky je chránit svoje děti.

Nepřáli jsme si tě. Nepočítali jsme s tebou.
Ale náš Otec, Bůh, který je v nebesích,
s tebou počítá. Miluje tě.
A možná má s tebou velký plán.
Proto, že jsme s tebou nepočítali,
ještě nemáme právo tě zabít.
Proč to svět nechápe?!
Proč je dnešní svět tak krutě moderní?
Proč je dnešní svět tak moderně krutý?

Lidi, mějte rozum a dejte to pryč!
Jak to utáhnete? Co tomu dáte do života?
Dejte to pryč! Myslete na svoje tři děti, které máte!

Myslíme na svoje děti.
A tebe, drobečku, který ještě nemáš tvář ani jméno,
Tebe, kterého si nikdo nepřál, tebe, který už žiješ mezi námi,
aniž to okolní svět tuší, se budeme učit MILOVAT.

Po 46 letech...

Jsem absolventka zdravotní školy. Maturovala jsem v roce 1961 v Brně. Kromě různých praxí jsme také chodily do porodnice. Viděly jsme všechno včetně znásilněného kojence, který byl znásilněn vlastním otcem doma asi ve čtyřech týdnech života. Bylo to strašné. Ale netušila jsem, že se tam odehrávají hrůzostrašné potraty. Tam nás nezavedli.

Po mnoha letech a hlavně v poslední době, když už vím, že interrupce je vražda, vidím, že je nutné, aby i jiné ženy tuto pravdu poznaly.

Sama jsem prodělala potrat. Přemluvil mne můj partner, že teď nemůžeme mít dítě, když je na vojně a hrozí válka — rok 1961. Chodili jsme spolu čtyři roky. Naléhal, až jsem podlehla.

Přesto, že jsem nevěřila v Boha, hned po zákroku jsem věděla, že jsem udělala něco strašného. Odmítala jsem s kýmkoliv mluvit už v nemocnici. Psychicky jsem byla velmi narušená. To trvalo léta. Po obrácení a vyznání hříchů se mi trochu ulevilo. Ale stejně mne to pronásledovalo dlouhá léta.

Pomohlo mi až svědectví z časopisu Hnutí Pro život ČR a já jsem dvoj-

čata pojmenovala a prosila o odpuštění.

Věřím, že kdybych věděla, že vlastně hororovým způsobem nechám vraždit své děti, že bych na to nepřistoupila a zůstala svobodná. Teď v neinformovanosti vidím úmysl, aby nebyla známa pravda. Ve svých skoro 64 letech toto dávám na světlo pro poučení jiným ženám, které stojí před vážným rozhodnutím a také nic neví.

Mimo jiné se naše manželství stejně rozpadlo a to dokonce dvakrát.

M. K., Brno

Je to naše sluníčko...

Před 22 lety jsem se zcela za mimořádných okolností dostala do jiného stavu s cizincem, muslimem. Protože jsem vyrostla v praktikující katolické rodině, bylo mi jasné jedno: Za žádných okolností nesmím postoupit potrat!

Proto jsem pro jistotu o svém těhotenství tři měsíce nikomu nic neřekla. Stála jsem si na svém a tříměsíční mlčení vydržela! A pak už se vlastně nedalo nic dělat, než si zvykat na své těhotenství a ve svém čase dítě porodit. Bohu díky za toto rozhodnutí. Samozřejmě to zpočátku nebylo

vůbec lehké: Pro existenční problémy jsem nezvládla se na dítě těšit a přijmout je s opravdovou, vroucí mateřskou láskou. Ale jak dceruška rostla, dítě jsem si zamilovala... Kterou matku by neoslovil třeba první úsměv dítěte věnovaný jen své mamince!

Pravda je, že bylo třeba materiální zabezpečení a na společné chvílky s dítětem bylo málo času. Ale přesto se mi podařilo vychovávat dítě v katolické víře, takže už v pěti letech dcerka poprvé přijala svátostného Spasitele!

Postupem času přišly různé problémy: Např. ne příliš šťastně jsem se vdala a také jsem těžce onemocněla. Ale milostivý Bůh mě a hlavně dceři poslal do životní cesty vždy dobré lidi, zejména z rodiny, kteří vždy nezištně pomohli! Chvála Bohu!

Nyní je dceři 21 roků a studuje vysokou školu, je všestranně nadaná. Postupně překonala všechny problémy a dnes je z ní vyrovnaná mladá dáma, která žije z víry a snad proto ji štěstí provází na každém kroku! Je velmi milá a obdržela dar, který většinou lidem chybí: mimořádnou citlivost ke všem lidem. Je to zkrátka naše sluníčko!

J. K. C., Morava

Foto: Mgr. Anton Fríč

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti. Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.